

Desiree Correa

schrijft voor tieners

Het nieuwste boek van Desiree Correa verschijnt in 2008 en heet 'Manuel'. In veel opzichten is dit boek anders dan haar eerdere werken. 'Manuel' is bijvoorbeeld geen onschuldig dierenfabeltje. Hier komen veel serieuzere onderwerpen aan bod, zoals discriminatie, verliefdheid en tienerzwangerschap. Een heel bewuste koerswijziging, vertelt de schrijfster. "Sinds de jaren tachtig is er vanaf Aruba aardig wat verschenen voor kleine kinderen, maar voor tieners is er eigenlijk nog niets."

Tekst: Anouska Kock

Met 'Manuel' richt Desiree Correa zich op kinderen rond de dertien jaar. De leeftijd van brugklassers. Het verhaal is ontstaan tijdens een gebeurtenis in de les. Correa stond als docente Spaans voor de klas, en overhoorde een gemene opmerking van een meisje naar een jongen. "Het was een Dominicaanse jongen. Prima jongen. En een heel goed leerling. Die opmerking van dat meisje heeft me aan het denken gezet. Waarom worden er vaak zulke dingen gezegd tegen Latino's?"

Het vonkje werd een vlam, en een verhaal was geboren. De hoofdpersonen zijn jongens en meisjes van verschillende afkomst. Er is iemand met Nederlandse ouders, terwijl een Italiaanse ouders heeft, en weer een ander heeft een Latino achtergrond.

Correa: "Het gaat erover, dat geen van ons een echte Arubaan is. We zouden niet moeten discrimineren. We zijn zo snel geneigd om een oordeel te vormen over Latino's, om hen af te kraken. Terwijl we misschien niet weten wat zij allemaal hebben meegemaakt. Niemand verlaat zomaar zijn eigen land. Dat wil ik duidelijk maken. We halen zo gauw onze neus op voor Peruanen en Venezolanen. Maar als zij er niet zouden zijn, wie zou dan het werk moeten doen waaraan wij, Arubanen, onze handen niet vuil willen maken?"

'Manuel' ligt nu bij Directie Onderwijs die de revisie in handen heeft en die het boek waarschijnlijk zal uitbrengen in 2008. Het wordt het negende boek van de schrijfster, die graag wil dat kinderen vandaag de dag net zo kunnen genieten van een spannend boek

als zij dat zelf deed, in haar jeugdjaren. "Miesje Sandelhout!", roept ze meteen als ze wordt gevraagd welke boeken zij zelf vroeger las. "Want Miesje durfde het huis uit te gaan. Nou, dat was meten mijn idool!"

Het schrijven van verhalen was in haar jongere jaren lange tijd niet meer dan een hobby. Iets waar ze gewoon op een leuke manier haar tijd mee verdreef. Totdat ze een verhalenwedstrijd in Venezuela won. "Ik zat op de Pedagogische Academie en daar moest je ook wel eens opstellen schrijven. Mijn toenmalige docent Nederlands, wijlen meneer Vogelzang, had al vaker gezegd dat mijn verhalen gemakkelijk uitgegeven zouden kunnen worden. Ik zag het zelf helemaal niet zo. Ik haalde er een beetje mijn schouders over op. Maar we waren eens met studiereis naar Venezuela, en daar deed ik mee aan een verhalenwedstrijd voor leerling-docenten uit de regio. Tot mijn verbazing won ik. Mijn verhaal, 'Elefina Elefante' werd uitgebracht als boek en op alle basisscholen in Caracas uitge-

deeld. Kort daarop wilde het toeval dat Miep Diekman, die Nederlandse kinderboekenschrijfster, een bezoek bracht aan Aruba. Zij was geïnteresseerd in mijn werk. Via haar heb ik toen Mosa's Eiland kunnen uitbrengen op de Nederlandstalige markt. Ik werkte toen samen met Uitgeverij Leopold."

Sinds die eerste publicaties aan het begin van de jaren tachtig, is Correa niet meer te stuiten geweest. Ze schreef het ene verhaal na het andere. Niet alle verhalen worden in boekvorm uitgebracht, maar bijna allen vinden uiteindelijk een publiek. Correa presenteert haar verhalen bijvoorbeeld ook tijdens het jaarlijkse kinderboekensfestival, wanneer zij samen met andere kinderboekenschrijvers allerlei scholen bezoekt en voordrachten geeft. "Het zou geweldig zijn als schrijvers op Aruba ondersteund konden worden zoals schrijvers in Nederland. Dat er voor je wordt gezorgd, terwijl jij een jaar lang niets anders hoeft te doen dan schrijven. Fantastisch lijkt me dat."

Net als haar collega auteurs op Aruba,

heeft Correa naast haar creatieve arbeid ook een 'gewone baan'. Voor haar is die bij de afdeling Examenbureau van Directie Onderwijs. Correa houdt zich bezig met de Naturalisatietoetsen voor buitenlanders die een Nederlands paspoort hebben aangevraagd. Kort hiervoor was ze docent Spaans bij de EPI-Horeca (school voor middelbaar beroepsonderwijs) en toetsdeskundige bij het Examenbureau.

Correa houdt van verhalen en gedichten, en doet (naast het schrijven) niets liever dan hierover praten met anderen. Waar het kan, grijpt ze gelegenheden aan proza en poëzie in de Arubaanse samenleving te promoten. Zo was ze onlangs actief in het project 'Explora Arte di Poesia', dat was gericht op het stimuleren van de waardering voor gedichten door middel van dichtcursussen.

Correa heeft daarom ook enorm veel zin in het kinderboekensfestival. Ze kijkt uit naar de scholenbezoeken en het enthousiasme van de kinderen. "Het is jammer dat kinderen op Aruba nog zo weinig lezen", zegt ze. "We zouden er veel meer aan moeten doen om hen te stimuleren. Dat de bibliotheek ieder jaar weer trouw het kinderboekensfestival organiseert, is natuurlijk geweldig. Maar één enkele week is bij lange na niet voldoende om de jeugd aan het lezen te krijgen. Het hele jaar door zouden dit soort projecten er moeten zijn, en niet alleen vanuit de bibliotheek. Ik zou met veel plezier meewerken aan zulke initiatieven. Andere schrijvers vast en zeker ook.... Boeken bieden zoveel moois. Lezen zou voor ieder kind een vaste gewoonte moeten zijn."

Festival di Buki di Mucha

Het kinderboekensfestival op Aruba wordt ook dit jaar weer gehouden in de eerste week van november. Oorspronkelijk opgezet naar Nederlands voorbeeld, vijftien jaar geleden, is het de bedoeling dat kinderen en kinderboekenschrijvers tijdens deze week dichtbij elkaar komen. Een gezelschap van kinderboekenschrijvers uit Aruba, de Nederlandse Antillen en Nederland trekt langs scholen om kennis te maken met kinderen, voor te lezen uit eigen werk (en soms dat van anderen), en om vragen te beantwoorden. Ter voorbereiding op deze bezoeken, krijgen de scholen voorafgaand een lespakket toegestuurd door de organisatoren van het festival, zijnde de Biblioteca Nacional en de Fundacion Papiament. Naast de schrijversbezoeken, vinden er ook allerlei activiteiten plaats in de bibliotheek. En het zijn niet alleen boeken die de klok slaat. Er is ook dans en toneel. Een echt feest dus.